ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 17.5.2019 г.
COM(2019) 242 final

2019/0116 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Съвета на министрите АКТБ—ЕС във връзка с делегирането на правомощия на Комитета на посланиците АКТБ—ЕС за вземането на решение за приемане на преходни мерки за удължаване на срока на действие на Споразумението за партньорство АКТБ—ЕС

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. ПРЕДМЕТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Срокът на действие на Споразумението за партньорство между ЕС и членовете на Групата страни от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн (АКТБ)[1], подписано в Котону на 23 юни 2000 г., ще изтече на 29 февруари 2020 г. Настоящото предложение на Комисията се отнася до решението на Съвета за позицията, която да се заеме от името на Съюза в рамките на Съвета на министрите АКТБ—ЕС във връзка с предвиденото приемане на решение относно делегирането на правомощия на Комитета на посланиците АКТБ—ЕС за евентуалното прилагане на преходни мерки за удължаване на срока на действие на Споразумението за партньорство между държавите от АКТБ и ЕС.

2. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

2.1. Споразумението за партньорство от Котону

От 2000 г. насам Споразумението за партньорство от Котону (наричано по-нататък „Споразумението“ или „СПК“) очертава рамката за отношенията на ЕС със 79 държави от АКТБ. Споразумението бе сключено за срок от 20 години — от 1 март 2000 г. до 29 февруари 2020 г. След сключването му то бе преразгледано през 2005 г. и 2010 г.

2.2. Съветът на министрите АКТБ—ЕС

Съветът на министрите АКТБ—ЕС е орган на ниво министри, създаден със Споразумението (член 15 от СПК). Той се състои, от една страна, от членовете на Съвета на Европейския съюз и членовете на Европейската комисия и, от друга, от член на правителството на всяка държава от АКТБ.

Постът председател на Съвета на министрите се заема последователно от член на Съвета на Европейския съюз и от член на правителството на държава от АКТБ. Съветът на министрите по правило заседава един път годишно по инициатива на председателя и когато намери за необходимо, във формат и географски състав, подходящ за разглеждане на поставените въпроси.

Сред функциите на Съвета на министрите е, наред с другото[2], вземането на решенията, необходими за прилагането и изпълнението на Споразумението.

Съветът на министрите взема решенията си по общо съгласие на Страните. Решенията са редовно приети само ако присъстват

---

[1] Решение на Съвета от 19 декември 2002 г. за сключване на Споразумение за партньорство между държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, от една страна, и Европейската общност и нейните държави членки, от друга, подписано в Котону на 23 юни 2000 г. (ОВ L 65, 8.3.2003 г., стр. 27).

[2] Съгласно член 15, параграф 2 от СПК Съветът на министрите АКТБ—ЕС има следните функции: „а) воденето на политическия диалог; б) приемането на политически насоки и на решения, необходими за прилагането на разпоредбите на настоящото споразумение и по-специално по отношение на стратегиите за развитие в определени области, предвидени в настоящото споразумение или във всяка друга област, която се окаже подходяща, както и по отношение на процедурите; в) разглежда и решава всеки въпрос, който може да затрудни ефективното и ефикасно прилагане на настоящото споразумение или може да представлява пречка за постигането на неговите цели; г) гарантира безпрепятственото функциониране на консултативните механизми.“

– половината от членовете на Съвета на Европейския съюз (т.е. 14 министри от държавите — членки на ЕС),

– един член на Комисията и

– две трети от членовете, представляващи правителствата на държавите от АКТБ (т.е. членове на правителства от 55 различни държави от АКТБ).

Всеки член на Съвета на министрите, който не може да присъства, може да бъде представляван. Представителят упражнява всички права на този член (член 15, параграф 3 от СПК).

Съгласно член 15, параграф 4 от СПК Съветът на министрите може да делегира правомощия на Комитета на посланиците. Съветът на министрите може да делегира правомощието за вземане на решения, обвързващи страните по споразумението. Това делегиране на правомощия се извършва под формата на решение на Съвета на министрите.

2.3. Комитетът на посланиците АКТБ—ЕС

Комитетът на посланиците е създаден с член 16 от СПК. Той се състои, от една страна, от постоянните представители на всяка държава — членка на ЕС, и от представител на Комисията и, от друга, от ръководителя на мисията на всяка от държавите от АКТБ към ЕС. Постът председател на Комитета на посланиците се заема последователно от постоянен представител на държава членка, определен от Съюза, и ръководител на мисия, представляващ държава от АКТБ, определен от държавите от АКТБ.

Комитетът на посланиците подпомага Съвета на министрите при изпълнението на неговите задачи и **осъществява всеки мандат, който му е възложен от Съвета** (член 16, параграф 2 от СПК). В този контекст в рамките на възложения му от Съвета на министрите мандат той може да приема решения, които са обвързващи за страните.

Освен това Комитетът на посланиците наблюдава прилагането на Споразумението и напредъка за осъществяване на целите, предвидени в него. Комитетът на посланиците заседава редовно, и по-специално за подготовката на сесиите на Съвета, както и когато се окаже необходимо.

2.4. Преходни мерки

Срокът на действие на Споразумението за партньорство от Котону изтича на 29 февруари 2020 г. Съгласно предвиденото в член 95, параграф 4, първа алинея от Споразумението през септември 2018 г. бяха започнати преговори по ново Споразумение за партньорство АКТБ—ЕС. Трябва обаче да се въведат мерки за избягване на правен вакуум в отношенията между ЕС и АКТБ, в случай че до настъпване на горепосочената дата на изтичане на срока на действие все още няма готовност за прилагане на новото споразумение.

Член 95, параграф 4, втора алинея от СПК гласи следното: „Съветът на министрите приема всички преходни мерки, които могат да са необходими до влизането в сила на новото споразумение.“ По смисъла на член 95, параграф 4, втора алинея от СПК преходните мерки могат да се прилагат за удължаване на срока на прилагане на цялото Споразумение или само на част от него до настъпване на датата, от която ще започне да се прилага новото споразумение (временно прилагане или влизане в сила след ратифициране от всички страни по Споразумението).

С цел да се запази правната приемственост в отношенията с държавите от АКТБ, в случай че новото споразумение не започне да се прилага преди изтичане на срока на

действащата правна уредба, е нужно да се приемат преходни мерки за удължаване на срока на прилагане на настоящото Споразумение.

Решението относно преходните мерки (т.е. коя(и) част(и) от Споразумението да се прилага(т) на преходен принцип и до кога) може да бъде взето от самия Съвет на министрите или той може да делегира на Комитета на посланиците правомощието да приеме такова решение.

2.5. Предвиденият акт на Съвета на министрите

Съгласно процедурния правилник на Съвета на министрите, същият заседава веднъж годишно. 44-та сесия на Съвета на министрите ще се проведе в Брюксел на 23—24 май 2019 г. Тъй като съдържанието и времевият обхват на преходните мерки не са били обсъждани с партньорите от АКТБ, е невъзможно Съветът на министрите да приеме такива мерки.

Предвид обстоятелството, че не се предвиждат повече заседания на Съвета на министрите преди изтичането на срока на действие на Споразумението, е необходимо вземането на решението за приемане на преходни мерки съгласно член 95, параграф 4 от СПК да се делегира на Комитета на посланиците АКТБ—ЕС. Комитетът на посланиците може да гарантира, че решението относно преходните мерки ще бъде прието своевременно.

Ето защо по време на своята 44-та сесия Съветът на министрите АКТБ—ЕС ще приеме решение за делегиране на Комитета на посланиците АКТБ—ЕС на правомощията за приемане на преходни мерки („предвижданият акт“).

Целта на предвиждания акт е на Комитета на посланиците АКТБ—ЕС да се делегират правомощия във връзка с решението за прилагане на преходни мерки в съответствие с член 15, параграф 4 от Споразумението, който гласи: „Съветът на министрите може да делегира правомощия на Комитета на посланиците.“ Предвижданият акт ще бъде обвързващ за страните по Споразумението.

След като съдържанието и срокът на прилагане на преходните мерки бъдат определени от страните по Споразумението, Комитетът на посланиците ще упражни делегираните си правомощия и ще приеме решението относно преходните мерки, както е предвидено в член 95, параграф 4 от СПК. За подготвянето на това решение на Комитета на посланиците ще е необходимо решение на Съвета съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС, в което да се определи позицията на Съюза.

3. ПОЗИЦИЯ, КОЯТО ТРЯБВА ДА СЕ ЗАЕМЕ ОТ ИМЕТО НА СЪЮЗА

С оглед на гореизложеното се предлага позицията на Съюза да бъде в подкрепа на приемането на предвиждания акт на 44-та сесия на Съвета на министрите АКТБ—ЕС, и съответно да се възложи на Комитета на посланиците АКТБ—ЕС да приеме решение относно преходните мерки съгласно член 95, параграф 4 от СПК.

4. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

4.1. Процесуалноправно основание

4.1.1. Принципи

С член 218, параграф 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се урежда приемането на решения за установяване на „позициите, които трябва да се заемат от името на Съюза в рамките на орган, създаден със споразумение, когато този

орган има за задача да приема актове с правно действие, с изключение на актовете за допълнение или изменение на институционалната рамка на споразумението.“

Понятието „актове с правно действие“ включва актовете, които имат правно действие по силата на нормите на международното право, уреждащи съответния орган. То включва и инструментите, които нямат обвързващ характер съгласно международното право, но са „годни да окажат съществено въздействие върху съдържанието на приеманата от законодателя на Съюза нормативна уредба“[3].

4.1.2. Приложение в конкретния случай

Съветът на министрите АКТБ—ЕС е орган, създаден със споразумение, и по-конкретно с член 15, параграф 1 от Споразумението за партньорство АКТБ—ЕС, подписано в Котону на 23 юни 2000 г.

Актът, който Съветът на министрите АКТБ—ЕС има за задача да приеме, представлява акт с правно действие. Предвижданият акт ще бъде обвързващ по силата на международното право съгласно предвиденото в член 15, параграф 3 от Споразумението.

Предвижданият акт не допълва, нито изменя институционалната рамка на Споразумението.

Поради това процесуалноправното основание за предлаганото решение е член 218, параграф 9 от ДФЕС.

4.2. Материалноправно основание

4.2.1. Принципи

Материалноправното основание за решение, приемано съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС, зависи преди всичко от целта и съдържанието на предвиждания акт, във връзка с който се заема позиция от името на Съюза. Ако предвижданият акт преследва две цели или се състои от две части и ако едната от целите или частите може да се определи като основна, докато другата е само акцесорна, решението съгласно член 218, параграф 9 от ДФЕС трябва да почива на едно-единствено материалноправно основание, а именно на изискваното от основната или преобладаващата цел или част.

4.2.2. Приложение в конкретния случай

Основните цел и съдържание на предвиждания акт са свързани като цяло с функционирането на международните органи, създадени въз основа на СПК, и с функционирането на СПК като цяло (евентуално удължаване на срока на прилагането му след предвидената дата на изтичане на срока му на действие). Материалноправното основание за решението на Съвета трябва да се определи като се вземе предвид Споразумението за партньорство от Котону като цяло[4].

СПК бе сключено като споразумение за асоцииране и съответно правното основание за него беше член 310 от Договора за създаване на Европейската общност, който беше еквивалентът на член 217 от ДФЕС. От това следва, че материалноправното основание за предлаганото решение е член 217 от ДФЕС.

---

[3] Решение на Съда от 7 октомври 2014 г., Германия/Съвет, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, т. 61—64.

[4] Вж. по-специално решението по дело C-244/17, Комисия/Съвет („Казахстан“), ECLI:EU:C:2018:662, стр. 40, както и цитираната в него съдебна практика.

4.3. Заключение

Правното основание за предлаганото решение следва да бъде член 217 от ДФЕС във връзка с член 218, параграф 9 от ДФЕС.

2019/0116 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Съвета на министрите АКТБ—ЕС във връзка с делегирането на правомощия на Комитета на посланиците АКТБ—ЕС за вземането на решение за приемане на преходни мерки за удължаване на срока на действие на Споразумението за партньорство АКТБ—ЕС

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 217 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) Споразумението за партньорство между членовете на Групата страни от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн (АКТБ), от една страна, и Европейската общност и нейните държави членки, от друга страна (наричано по-нататък „Споразумението за партньорство АКТБ—ЕС“)[5], бе подписано в Котону на 23 юни 2000 г. Споразумението за партньорство АКТБ—ЕС влезе в сила на 1 април 2003 г. и ще се прилага до 29 февруари 2020 г.

(2) Съгласно предвиденото в член 95, параграф 4, първа алинея от Споразумението за партньорство АКТБ—ЕС през септември 2018 г. бяха започнати преговори по ново споразумение за партньорство АКТБ—ЕС. В случай че до датата на изтичане на срока на действие на настоящата правна уредба новото споразумение не бъде готово да се прилага, е необходимо да се приемат преходни мерки за удължаване на срока на прилагане на настоящото Споразумение.

(3) Член 95, параграф 4, втора алинея от Споразумението за партньорство АКТБ—ЕС урежда правото на Съвета на министрите да приеме преходни мерки за удължаване на срока на прилагане на цялото Споразумение за партньорство АКТБ—ЕС или само на част от него до започване на временното прилагане на новото споразумение или до влизането му в сила.

(4) Съгласно член 15, параграф 4 от Споразумението за партньорство АКТБ—ЕС Съветът на министрите АКТБ—ЕС може да приеме решение за делегиране на правомощия на Комитета на посланиците АКТБ—ЕС, включително правомощието за приемане на решение относно преходните мерки.

(5) Съветът на министрите АКТБ—ЕС ще проведе ежегодното си редовно заседание на 23—24 май 2019 г. в Брюксел. Преходните мерки не са договорени, поради

[5] Споразумение (ОВ L 317, 15.12.2000 г., стр. 3), изменено със споразумението, подписано в Люксембург на 25 юни 2005 г. (ОВ L 209, 11.8.2005 г., стр. 27), и със споразумението, подписано в Уагадугу на 22 юни 2010 г. (ОВ L 287, 4.11.2010 г., стр. 3).

което не могат да бъдат приети от Съвета на министрите АКТБ—ЕС на редовното му заседание. Тъй като не се предвиждат повече заседания на Съвета на министрите АКТБ—ЕС преди изтичането на срока на действие на Споразумението за партньорство АКТБ—ЕС, за да се гарантира своевременно приемане на решение за преходните мерки, е необходимо правомощието за вземане на решението за приемане на преходни мерки съгласно член 95, параграф 4 от Споразумението за партньорство АКТБ—ЕС да се делегира на Комитета на посланиците АКТБ—ЕС.

(6) По време на своята 44-та сесия Съветът на министрите АКТБ—ЕС ще приеме решение за делегиране на Комитета на посланиците АКТБ—ЕС на правомощията за приемане на преходни мерки („предвижданият акт“).

(7) Целесъобразно е да се определи позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Съвета на министрите АКТБ—ЕС, тъй като предвижданият акт ще има обвързващо действие за Съюза.

(8) Позицията на Съюза за одобряване на предвиждания акт в рамките на Съвета на министрите АКТБ—ЕС следва да се определи в настоящото решение,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на 44-та сесия на Съвета на министрите АКТБ—ЕС, е одобряване на делегирането на правомощия на Комитета на посланиците АКТБ—ЕС в съответствие с член 15, параграф 4 от Споразумението за партньорство АКТБ—ЕС за вземането на решение за приемане съгласно член 95, параграф 4 от Споразумението за партньорство АКТБ—ЕС на всякакви преходни мерки, каквито може да са необходими до влизането в сила на новото споразумение.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Комисията.

Съставено в Брюксел на […] година.

За Съвета
Председател